

Dr. E. Tietze: Das Petroleum-Vorkommen von Dragomér in der Marmaros.

(Verhandl. d. k. k. geol. Reichsanst. 1868. p. 322.)

Magyarország éjszakkéleti megyéiben a kőolajnak s gyantának számos lelhelyét ismerjük, melyek hosszú vonulatban sorakoznak az u. n. Erdős Kárpátok innenső lejtőjének hosszában ép úgy mint a túlsó lejtőn az ismeretes gácsországi petroleumforrások. E két vonulatnak geologiai összetartozását már több év előtt kimutatta Gesell Sándor úr (I. Földtani Közlöny V. köt. 21. l. s. k.). Az értekezéséhez csatolt térképen kitűnik, hogy a magyarországi vonulatnak legdélibb pontja Marmarosmegyébe esik, közel Erdély határához, Dragomerfalu környékére, mely vidék petroleumforrásairól már Hauer s Richthofen felvételi jelentéseiben (Jahrbuch der k. k. geol. Reichsanstalt, 1859. 459. l.) teszen említést.

A folyó év nyarán dr. Tietze úrnak alkalma volt ezen magyarországi lelhelyet meglátogatni és a galicziai előjövetelekkel, melyek többévi működésének területébe estek, összehasonlítani. Tietze úr arról győződött meg, hogy Dragomér tájékán, az Iza folyó bal partján, a miocén koru sóképlet ugyanoly jelleges minőségben lép fel, mint a Kárpátok éjszaki lejtőjén. A kőolaj pedig, valamint Galicziában, Boryslaw, Truscavicz, Solotwyna és Lazin körül, úgy itt is ezen rétegekből fakad és a trachittufákkal, melyek e vidéken, p. o. Szellistyénel szintén felépnek, a petroleum előjövele semmi összeköttetésben sincs.

A sóképlet váltakozva világosszürke agyagból és homokos-agyagos márgarétegekből áll, gypszbehelyezkedésekkel és vékony homokkő-közfekvetekkel. Egy helyt, Klemeniaszától D-re, palák lépnek fel, melyek részben a Menilitpalák jellegeit viselik; kétségkívül ezek is csak alárendelt közfekvetet képeznek. A sóképlet rétegeinek általános csapásiránya Ny-É-Ny – KDK, dőlésük egészen É, illetőleg ÉK. Fent a hegyeken Kárpáthomokkő mutatkozik, mely itt, Hauer és Richthofen szerint az eocén képlet tagját képezi.

Kőolajnak s földgyantának nyomai e vidék számos pontjain találhatók. Sőt mondhatni, hogy a talaj itt annyira van petroleummal áttatva, hogy az Iza folyó kavicslerakódásaiban csak felületes kotrás is annak kimutatására vezet.

Ha ezen kincs kiaknázására tett eddigi kísérletek még nem vezettek fényes eredményre, ebből nem a telep szegénységére, hanem csak

az eddigi feltárások elégtelen voltára kell következtetni. A szerző nézete szerint a természeti viszonyok itt olyanok, hogy szép reménységre teljesen jogosítanak s a munkálatok folytatásától mind nagyobb mennyiségű, mind jobb minőségű termény várható. Ez nevezetesen egy Klemeniaszánál lemélyesztett kutatóaknára vonatkozik, mely a szerzőnek ottléte idejében a 27 ölet érte volt el és eddig ugyan nem a legjobb minőségű anyagot szolgáltatta, de akkor már sósvízű forrásokra akadt, mi már petroleumelőjveteleknél jó jelnek vétetik. Még nagyobb reménységekre bátorít fel egy másik pont, Dragomér és Szellistye között, melyen 35 ölnyi mélységben Ozokeritre (földgyantára) akadának. Ezen előjvetel, mely a boryslawi viszonyokra emlékeztet, a legnagyobb figyelemre méltó és tekintve az efféle fekhelyek szabálytalanságát, az első kísérletek csekély eredményének dacára is, új kutatások eszközzésére serkenthet. Ellenben a barnaszén jelentéktelen nyomaira fektetett reményeket a szerző teljesen alaptalanoknak mondja. I. B.

Rodnabányáról.

(Zeitschr. d. deutschen geol. Gesellsch. XXX. köt. 3. füz. 556-1.)

A németországi geológiai társaság 1878. évi vándorgyűlésén v o m Rath úr Rodna vidékéről s érczfekhelyeiről előadást tartott, melyből a következőket idézzük :

„Rodna 508 m. tengerfeletti magasságon fekszik, közel a Szamos forrásához, a 2281 m. magasságú Tehénszarv vagy Inen-hegytől DDNy-ra csak 2 ném. mértföldnyi távolságban. A rodnai bányák 9 km. távolságban vannak az Izvor völgyében, mely Rodnánál a Szamossal egyesül és a Tehénszarvon ered. A nevezett hegykúp környéke Csillámpalából áll, egyes Amphibolpala-rétegekkel és számos Mészke-behelyezkedésekkel. Ezen alaphegység képezi Rodnánál a völgynek egész jobb lejtőjét, míg délnek, azaz a Szamos balpartján a harmadkori rétegek, melyek Erdély középső részét borítják, kezdetüket veszik. A nevezett képleteken számos Andesittömeg tört keresztül, mintegy kapcsolatot képezve a vihorlat-guttini s a hargittai nagy Andesit-hegységek között. Rodna tájékán az Andesit (részben kitűnő nagyságú és épségű Plagioklaskristályokban bővelkedve) részint egész hegyeket, részint csak kisebb áttöréseket és telértömegeket képez; az érczek, melyek tömzs- és fészekalakú tömegeket képeznek, lényegesen a Mészke s az Andesit érintke